

Guttorm Sørensen:

RENNNARIN FÓR Í KAMP VIÐ KRABBAN

Rennarin Guttorm Sørensen hevur kappast í renning síðani 1990. Fyri einum ári síðani, eftir at hava orkað verri at runnið í eina tíð, fekk hann staðfest krabba í merginum. Renningin hevur havt ein ómetaliga týðandi leiklut gjøgnum alla viðgerðina, og Guttorm er vísur í, at tað er kropsligu rørsluni at takka, at hann toldi viðgerðina so mikið væl, at hann ongantíð tók pínustillandi, ella varð órógvaður av svøvnloysi í sjúkragongdini

ANNIKA KUNOY IM

Hjá Guttormi Sørensen, sum tey flestu kenna sum Gutti, hevur ítróttururin altíð havt stóran áhuga – serliga fótibóltur, kappróður og langrenning. Sum ungur plagdi at hyggja at langrenning í sjónvarpinum, og skriva millumtíðirnar niður á pappír.

– Tað var av reinum áhuga fyri einstaklinga ítrótti og úthaldni, sigur hann.

Lívið til skips

Guttorm varð føddur í Klaksvík í 1968, og flutti síðani norður til Hvannasunds, har hann búði øll síni barnaár.

– Tá man búði í Hvannasundi, lá tað í kortunum, at man skuldi verða fiskimaður. Abbi, pápi og pápabeiggjar vóru allir fiskimenn, so eg var við í tí lívinum frá byrjan av, sigur Guttorm Sørensen.

– Eg fór at rógva út eftir 9. flokk ein vetur, og so ringdu teir frá Borðoyanes, sum skuldi yvir á Flemish Cap. Eftir eitt sindur av stríði við foreldrin slapp eg avstað, bert 16 ára gamal, og tað var ein góður skúli, at vera á Flemish Cap, sigur Guttorm Sørensen.

Eina dagin Guttorm fór aftur á bátadekkið, gleið hann og loftaði

sær við vinstru hond, sum brotnaði. Hann brúkti brotnu hondina í meir enn ein mánað umborð, eftir at lækkin, sum helt hann hevði gø, legði hana í gøreim, men Guttorm bleiv síðani skurðviðgjørður og gekk við gipsi í 15 vikur. Seinni brotnaði sama hondin aftur, og varð enn einaferð lögð í gips.

Renningin byrjaði í Danmark

Hondin varð ongantíð tann sama aftur, og tí steðgaði lívið umborð eisini. Fyrst í hálvfemsinum vóru

tíðinar í Føroyum eisini við at verða verri, so hann valdi at fara niður til Danmarkar í handilsskúla.

– Eg fór avstað púra blankur, eg kendi ongan, og visti onki annað enn at eg skuldi í skúla, sigur hann.

Guttorm, sum var vanur at sparka fótibólt og iðka nógv, kendi eitt tómrúm innani, nú hann ikki vandi. Á stólinum framman fyri hann á handilsskúlanum sat ein drongur í einum grønum jakka, og á jakkanum stóð »Vejle Idrætsforening«. Guttorm spyr síðani floksfelagin hvat hetta var fyri

Eg vendi mær til læknan, knýti nevan og sigi 'yes, kom avstað! Eg var klárur til dyst, og dystin skuldi eg nokk klára. Eg havi ongantíð stúrt fyri at skula í kamp við krabban«

GUTTORM SØRENSEN

felag, og stutt eftir varð hol sett á rennikarrieriuna hjá Guttormi.

– Tað bleiv eitt tómrúm, tá eg ikki hevði fótibóltin. Tí byrjaði eg at renna, og hevði tá sum mál, at eg skuldi venja fram ímóti

oyggjaleikunum í Álandi í 1991. Síðani tá havi eg verið við til allar oyggjaleikirnar sum luttakari og seinni sum venjari og leiðari.

Renningin í Føroyum

Guttorm flutti heim aftur til Føroya at búgva veturin 1996, og byrjaði summarið eftir at skipa fyri rennikappingum á stevnunum. Serliga týdninagrmikið var tað, at børnini eisini sluppu at renna, greiðir hann frá.

– Eitt tað fyrsta eg gjørdi var at gera býarrenningina sjónliga. Teigurin, sum fyrr var rundan um býin, var nú inni í býnum. Fleiri av teim í dag heilt góðu rennarunum í Rennifelagnum Treysti eru spottin burturúr hesum stevnukappingunum, sigur Guttorm Sørensen.

Í 1998 verða trý rennifeløg í landinum, og tá fekk frælsi ítrótturin sersamband í ÍSF, og hetta gav rúmari fíggjarligar ræsir. Seinni fekk Treysti eisini hølir og kontór í badminton høllini í Klaksvík, og tá vaks limatalið nógv.

Guttorm hevur eitt ágrýtni sum fáur, og hevur við rennifelagnum skipað fyri tiltøkum og kappingum runt landið. Tað er kenslan av at fólk verða glað, og at man gevur nakað til nærumhvørvið, sum dregur hann, greiðir hann frá.